

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.728 van 12 maart 2014
in de zaak A. 207.864/XIV-35.025**

In zake : Sandra DEVILLE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Siegfried De Mulder
kantoor houdend te 1730 Asse
Roost 19
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de POLITIEZONE 5340 BRUSSEL-WEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Uyttendaele
kantoor houdend te 1060 Brussel
Bronstraat 68
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 februari 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 5 december 2012 van het politiecollege van de politiezone Brussel-West tot intrekking van de beslissing van 18 juli 2012 tot het opstarten van een tuchtdossier en het opstellen van een inleidend verslag en van de beslissing van 12 september 2012 betreffende het voorstel tot het opleggen van de zware tuchtstraf van het ontslag van ambtswege.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 222.435 van 11 februari 2013 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 februari 2014.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Siegfried De Mulder, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Anthony Poppe, die loco advocaat Marc Uyttendaele verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De feiten werden reeds samengevat in het arrest nr. 222.435 van 11 februari 2013 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. De verwerende partij werpt op dat het beroep onontvankelijk is wat het voorwerp betreft. Met de bestreden beslissing wordt immers het inleidend verslag, dat slechts het beginpunt van een tuchtprocedure is, ingetrokken. Uit de vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat een voorstel van tuchtstraf geen uitvoerbare -en dus evenmin aanvechtbare- rechtshandeling is, zodat een intrekking van een handeling die niet uitvoerbaar is, evenmin kan gekwalificeerd worden als een uitvoerbare rechtshandeling. Zij stelt dat, zelfs indien de bestreden beslissing zou kunnen worden beschouwd als een uitvoerbare rechtshandeling, quod non, het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan belang nu de bestreden beslissing aan verzoekster geen nadeel berokkent aangezien ermee een einde gesteld wordt aan een tuchtprocedure.

4.2. Verzoekster antwoordt dat zij wel degelijk belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing omdat zij het recht heeft zich te kunnen beroepen op het bij artikel 38, sexies, vierde lid, van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten (tuchtwet) ingestelde verval van de tuchtvervolging, verval dat niet voor onbestaande kan worden gehouden en dat bijgevolg niet kan worden ingetrokken. Verzoekster stelt verder dat zij zich bij een gebeurlijke vernietiging van de thans bestreden intrekkingsbeslissing ten volle zal kunnen baseren op het bestaan van de eerste tuchtprocedure en op het feit dat de tuchtoverheid op basis van die procedure geacht wordt af te zien van verdere tuchtvervolging.

4.3. De bestreden beslissing is om een dubbele reden niet vatbaar voor vernietiging omdat ze, enerzijds, niet voor vernietiging vatbare voorbereidende beslissingen intrekt en omdat ze, anderzijds, handelingen intrekt die geen rechten verlenen.

Verzoekster kan niet gevolgd worden waar zij stelt dat haar belang erin bestaat dat zij zich bij een gebeurlijke vernietiging van de intrekkingbeslissing ten volle zal kunnen baseren op het bestaan van de eerste tuchtprocedure en op het feit dat de tuchtoverheid op grond van artikel 38, sexies, van de tuchtwet met betrekking tot die procedure geacht wordt af te zien van verdere tuchtvervolging. Zolang de termijn van artikel 56 van de tuchtwet niet verstreken is, kan de tuchtoverheid immers steeds een onregelmatige beslissing met betrekking tot een ingestelde tuchtvordering intrekken en kan zij, mits zij dit doet vooraleer de bij artikel 56 van de tuchtwet bepaalde termijn van zes maanden is verlopen, opnieuw een tuchtprocedure inleiden op grond van dezelfde feiten.

De exceptie is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf maart tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

André Beirlaen